

Nr 260

Av herr **Bergh, Ragnar, m. fl.**, angående sänkning av elevantalet i skolklasserna.

Elevantalet i folkskolans lärareavdelningar är för närvarande så högt, att allvarlig fara uppstått att skolans uppgift ej tillfredsställande kan lösas. I Kungl. Maj:ts proposition nr 123/1957 angående folkskoleseminarieorganisationen framhölls, att det vore ytterligt angeläget, att elevantalet i folkskolans lärareavdelningar minskades till åtminstone 1940-talets normaltal i klasser av A-form. Återgången till denna nivå avsågs successivt skola ske under åren 1959—1963. Beträffande övriga skolformer erinrade föredragande departementschefen om att utredning rörande elevantalets minskning pågick inom ecklesiastikdepartementet.

Av bilaga nr 10 till årets statsverksproposition (s. 505) framgår att departementschefen nu med hänsyn till de kostnader ett genomförande av elevantalets minskning i klasserna medför är tveksam huruvida detta kan ske på det sätt som avsetts. Han fäster uppmärksamheten på de ekonomiska konsekvenser som ett genomförande av standardförbättringar i detta avseende kan antas medföra.

Såväl med hänsyn till undervisningens effektivitet som den karaktärsdanande uppfostrans betydelse framstår det som ett oundvikligt krav att en förändring i detta avseende snarast kommer till stånd. Den roll ett lägre elevantal spelar är så ofta och så starkt omvittnad att ingen tvekan kan råda om betydelsen härav. De nuvarande stora klassavdelningarna är ett avsevärt hinder för att ernå önskvärd effekt och omöjliggör en behövlig individualisering av undervisningen. Därigenom förhindras också allvarligt skolans fostrande uppgift. Med hänsyn därtill är en sänkning av elevantalet till den nivå som tidigare avsetts ett av de verkligt angelägna önskemålen inom skolans område. Denna sänkning ter sig så angelägen att reformarbetet i övrigt inom skolan äventyras om ej bättre förutsättningar för skolans uppgift i detta avseende skapas. Följaktligen bör en minskning i elevantalet i klasserna icke såsom föredragande departementschefen framhåller vara en väsentlig riktpunkt endast vid det mera långsiktiga planeringsarbetet utan tillhör i stället sådana behov som bör ges viss prioritet.

Med anledning av vad som anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte uttala att åtgärder bör vidtagas, så att en sänkning av elevantalet inom skolans olika lärareavdelningar snarast kan komma till stånd.

Stockholm den 27 januari 1960

Ragn. Bergh

Lars Schött

Ragnar Sveningsson